

Het belang van Navratri: over het Shakti principe

Shiva Triedevi

September 2017

सती मरत हरि सन बरु मागा। जनम जनम सिव पद अनुरागा॥

Sati marata Hari sana baru māgā, janama janama Siva pada anurāgā

(Shri Ramcharitmanas Balkand 64/3)

Terwijl Sati devi haar lichaam opgaf, vroeg zij Bhagwaan Shri Hari om de zegen dat ze in elk volgend leven toegewijd zou zijn aan Shiv ji.

Wie kent het verhaal van Sati Devi en Shiv ji niet? Sati die tijdens de Yagya van haar vader Daksh haar leven beëindigde. Shiv die ontroostbaar was en verblind door diep verdriet met het levensloze lichaam van Sati rondliep. Hij, de God van de Goden, meester van de Yogi's, Guru van de Guru's, liep dolend en dwalend over de drie werelden. Zich volledig onbewust van alles om zich heen, verstijfd door het verlies van zijn geliefde vrouw. Hoe kan degene die in elk opzicht symbool staat voor onthechting ogenschijnlijk zo gehecht zijn? Wie was Sati, waar zelfs Shiv om rouwde? En wat leert hun *Lila* (spel) ons?

Sati Devi was een directe incarnatie van degene die wij als Goddelijke oppermoeder vereren, van *Jagat Janani Bhavani Maata*. Daarom zingen wij: “*Yaa Devi Sarva-Bhutessu Maatri-Ruupenna Samsthitaa, Namas-Tasyai Namas-Tasyai Namas-Tasyai Namoh Namah*”, waarbij wij haar in de moederlijke vorm begroeten. We zingen ook: “*Yaa Devii Sarva-Bhutessu Shakti-Ruupenna Samsthitaa, Namas-Tasyai Namas-Tasyai Namas-Tasyai Namoh Namah*”, waarbij wij haar in de vorm van kracht begroeten. Sati Maa was de verlichaming van energie, van *power*. Zij was ook de verpersoonlijking van het intellect. Wij zingen dan: “*Yaa Devii Sarva-Bhutessu Buddhi-Ruupenna Samsthitaa, Namas-Tasyai Namas-Tasyai Namas-Tasyai Namoh Namah*”. In deze *Aparajita Stotra* wordt zij steeds weer begroet in haar talloze vormen. Zij is energie, kracht, intellect, geheugen en activiteit, maar ook bescheidenheid, tolerantie, geduld, compassie en tevredenheid. Zij is slaap, honger en dorst, maar ook schoonheid, geluk, vrede en vertrouwen. Dus wie was Sati, waar zelfs Shiv om rouwde?

Sati was Shakti, de letterlijke wederhelft van Shiv. Samen zijn zij één. Twee zijdes van dezelfde medaille. Shakti en Shiv, *Prakriti* en *Purusha*, energie en bewustzijn. Zonder Shakti

is Shiv *Shav*. Energieloos, niet in staat tot actie, beweging en creatie. Dat laat hij ook zien, door bij het verlies van Sati te verzwelgen in zijn verdriet en de wereld zijn rug toe te keren. Zonder Shiv is Shakti zonder vorm, zonder inhoud, zonder richting. Dat laat zij ook zien, door tijdens de *Yagya* van Daksha – waar geen plek was voor Shiv – haar lichaam op te geven. Zoals bewustzijn zonder energie niets kan, is energie zonder bewustzijn verloren. Dus wat leert de *Lila* van Sati en Shiv ons?

Hun *Lila* leert ons naar onszelf te kijken. Naar Shakti en Shiv in ons. Waar is Shakti in ons en waar Shiv? Zonder bewustzijn zouden wij geen vorm hebben. Shiv is in ons als het pure bewustzijn, een deel van het kosmische bewustzijn, een *Ansh* van *Paramatma*. Zonder energie zouden we niet kunnen handelen. Shakti is in ons in haar talloze vormen, zij maakt actie mogelijk. Nog belangrijker is de vraag of zij samen zijn? Is ons bewustzijn actief? Op de achtergrond altijd wel, anders zouden wij niet leven. Dus nog relevanter is de vraag, is onze actie bewust? Is Shakti één met Shiv? Handelen wij bewust? Heeft ons handelen inhoud en richting? Als dit niet zo is, handelen wij in onwetendheid en gaat onze energie verloren. Uiteindelijk bereiken wij dan niets met dit leven. Hoe kunnen wij Shakti in ons verenigen met Shiv?

Om Shakti in ons te verenigen met Shiv zouden wij Shakti *Upasana* moeten doen. Wij zouden de Goddelijke moeder moeten aanbidden, de universele energie. Op die manier ontvangen wij meer energie en versterken wij Shakti in ons, zodat zij Shiv kan bereiken. Naarmate zij dichterbij elkaar komen, wordt ons handelen bewuster. Als zij één zijn, zijn wij verlicht. Dan is het hoogste doel bereikt. *Navratri*, de negen nachten van de Goddelijke moeder vormen bij uitstek een periode voor Shakti *Upasana*. Deze periode is een uiting van haar oneindige compassie, haar manier om zich over haar kinderen (ons) te ontfermen. Tijdens deze periode staat ze klaar om te geven aan wie ook maar wil ontvangen. Daarom zouden we tijdens de *Navratri* de universele moeder moeten herdenken en vereren. Zodat wij onszelf geschikt maken voor hereniging met Shiv, met *Paramatma*. Shakti *Upasana* is nodig in een ieders leven. Hereniging van Shakti en Shiv is immers waar Sati zelf ook om vroeg, in ieder leven en in iedere vorm. In u en in mij. *Janam Janam Shiv Pad Anuraaga*.